

ACC. N:R M. 14824:1-8.

Landskap: Öland Upptecknare: Fritz Carlsson, Skäckö
Härad: Mäckleby Berättare: " " "
Socken: Hauterstad Berättarens yrke: f. d. hem. ägare
Uppteckningsår: 1959 Född år 1881 i Stemisa

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Offerkast, människans vård och själ m. m. s. 1-8.

Fl. G. 8

Offerkast.

Viktigt bådant som här omfrågas, har jag hört berättas i denna bygd.

När sjelomårdare begravdes fick de sjövaras gränser kyrkogårdens gränser, utan måste man ta sig tillvara över kyrkogårdsmuren. Och begravn liket i sin hem by kyrkogården som var dösa för sjelomårdare. Finga klackor fick ringa vid begravingen.

Nomineras värd och själ

Om en person var väntad hem. Kunde du en någon börde honom komma, börde han stiga innan han kom. Då sädes om en sådan person en kan kalla "värd" och en du var värd som kom. Värden var det samma som sarsch, och hade inget med själur att göra.

Du var inte bra en värdant värd en sovande. Helt skulle man vittola hans dopnamn.

Söndagsbarn, Rödbringa, Tvillingen etc.

Söndagsbarn sades hava sinnsjukhet i allt vad de företaga sig. Lytte av sig härleda sig från någon oförsiktighet av modern, under den tid hon var borta i sin liv. Om hon blivit skränd eller utskott för sinnesriכה. Hade hon f. ex. blivit rädd för ett djur, eller en person, kunde barnet botas genom att, här av djuret, eller det av bladslag, som beröts av vederbörlig person, brändes, och ^{asken} förändes av barnet.

2 / När derteknisk har sjukt, år 1909, härledes för 50 år sedan varit behjälplig med, att med en bit rooken upplaga blad från en gris, som vi ristade i örat! Det skulle givas åt en barn som under nätterna skrämde som en gris när den slattes. På den tiden bedömdes ej slaktdjuren. Och modern till barnet hade under bevarandeliden, här döds skrämde en gris

Wodv-apen

Den omfrågade saken kan jag ej
hört berättas i vår bygd.

Delar av djur, eller djuren själva användas till
vitt ämne.

Vedgåörning av döda smådjur är
inordinade smedstekar. i bäsm-der djuren äta
och är benade på vintern - hos någon granna
som de bysa ägg till. kan jag hört berättas.
Djuren skruvas då oantvinnas, vinsten för anten
undersökning. och de vedgåörda djuren bli
färdiga.

Fjuntarna blata, stada och gäddan

Var ordning hört sådana berättas här.

Ärgda vid träd eller stunn? Lita Lita.

Initiation

I flera byar härleda. byfide pojkar
på en rätt tung stund, som legat i byen sedan

långtid, när de blevo kraftiga nog än bytta
stenen. anvägs de främst i arbetet och
i dron. Tiden var olika, men det byttade stenen
vid 16 års ålder, och andra vid 20.

Starka. J unga särskilda beräcker om dylike.

Frija

Frija var Odens maka. Hon badde över
ansvärdin.

Finstenade människor eller djur

Man aldrig hört talas om sådana.

Fat avtryck i sten. Finns inga här.

Träd

Hyveträd ansågs särdeles kraftigt. Man fick ej
bryta en kvist härav utan att först begha trädets
den var Hyveträdets blommor. Ann änder till
läkemedel vid förkyllning. Trädet kallades även
"Fläder" Man rakte upp blommorna i vatten.

4/ det kallades "fläderste" och dracks så varmt som

möjligt. Man affrade även till Hyllnäsströket
för Lohka i sin handtering. Man gjorde en skunt
vid trädets fot. och klevade på det vid förbigående
och det fick absolut icke kugga all.

Ek bark rostas och i spadet nedlades älskinn
som härigenom blev garvade. Älskinnen användes
till "Slagtötter" = förbindelse mellan handlagans
"Armpel" = den tyngre delen och "Käpp" = den
samlare delen, Se hand. Tj. Älskinnen klippas
även i smala remmar, och fästades med fyra sidorna
till "fisksörntar". De stänts och beafstijade skinnen
användes även till "Kornögeln". Som trädde
på de armars horn för att fasthålla skott på
deens manke = nacke.

57/ Av äppelträd gjorde man slagrustor
— som jag kallar, med framgång använde.
— Det tillgick således
När man skulle gå en brun mätte

man veta var vattenådran går. Man skär
 då en blyka ur en äppelrind, som vide,
 fäskar med händerna de plöaste delarna, en
 i vardera handen. Sätter båda armbågarna
 hert i sidorna av krappan, den kraftigaste
 delen av blykan = basen, är då riktad rakt fram.
 Lagrutens ämmen går bakåt fram, sökande vatten.
 När han då kommer över den vattenådran går
 fram, böjer sig blykans bas ned åt jorden.
 Inte alla personer har denna förmåga, men
 jag har vid flera tillfällen nämnt hur blykan
 vrids sig i händerna, och böjer sig mot jorden
 när man går över vattenådran.
Ont öga m. m. samt Besatta, vet jag ingenting
 om.

Frimurare

6/ Förtrödde man att frimurarna alltid
 förskrämit sig till Djävulen. De sadas ha

Linn uppjifti au leverera menniskubött tin
"Humbturer" I deras lokaler var en fadducka
som dolde sig en natt. En nagon som
blivit lurad in der, gick bredvid maten
gjod tillropet "Kandig på maten". Di kan lydde
stötade han ned i en kassar och blev slaktad
och i leder exporterad tin Turkiet.

Frammans döda och Slämnne roddjur

Slämnne her jag i höri nagon ting

Sattars. Slämnne beökte våra ortar
lön. De gingo i gårdarna och vilte spän =
förutgå. vederberandes frammitil. Det var inte
ridligt au göra dem smor, di det blev otur
med djuren i gården.

Linn Öde kunde ingen sundja, det var
förutbestämt.

Gloron.

7/

Gloron sag ut som vilket beintrea =

= tur som behö. Vid slutet skänd kunnade
alltid några strån, en hand full - till glösa
Till gånge samma ändamål som när man
julkrafton, satte ut risgrysgrot till Tomten.

8

8/